

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **INNOC s.r.o.**, IČO 259 40 040
sídlem Štefánikova 390/45, 500 11 Hradec Králové
zastoupený advokátem JUDr. Dušanem Divišem
sídlem Purkyňova 2121/3, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Královéhradecký kraj**
sídlem Horova 824/17, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2018, č. j. 366838/18/2701-80541-602298,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v záhlaví specifikované rozhodnutí (exekuční příkaz). Žalovaný tímto rozhodnutím jako správce daně rozhodl o nařízení daňové exekuce příkázáním pohledávky z účtu k vymožení nedoplatku ve výši 324 324,42 Kč včetně příslušejícího úroku z prodlení ke dni 5. 3. 2018 ve výši 36 849 Kč a exekučních nákladů

ke dni nařízení exekuce ve výši 2 192 Kč, a dále úroku z prodlení z částky 156 828,42 Kč od 6. 3. 2018 do zaplacení dle roční výše repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

2. Předmětná daňová exekuce byla nařízena mimo jiné k vymožení pokut za porušení povinností souvisejících s kontrolním hlášením podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“). Tyto pokuty byly žalobci uloženy platebními výměry ze dne 17. 1. 2017, č. j. 49091/17/2701-50524-602848 (pokuta ve výši 10 000 Kč), ze dne 24. 1. 2017, č. j. 82321/17/2701-50524-602848 (pokuta ve výši 50 000 Kč), ze dne 24. 1. 2017, č. j. 82322/17/2701-50524-602848 (pokuta ve výši 50 000 Kč) a ze dne 13. 3. 2017, č. j. 410015/17/2701-50524-609496 (pokuta ve výši 50 000 Kč).

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

3. Žalobce uvedl, že daňová exekuce nařízená žalovaným proti žalobci zahrnuje v podstatné míře sankce spojené s nepodáním, resp. opožděným podáním kontrolního hlášení. Institut kontrolního hlášení byl předmětem přezkumu ze strany Ústavního soudu na základě návrhu na zrušení zákonných ustanovení upravujících tento institut pro rozpor s čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 3 Ústavy a vyjmenovaných ustanovení Listiny základních práv a svobod. Žalobce poukázal na závěry vyjádřené v nález Ústavního soudu ze dne 6. 12. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 32/15. Tímto nálezem Ústavní soud zrušil ustanovení § 101d odst. 1 zákona o DPH pro rozpor s čl. 2 odst. 4 a čl. 79 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 3 a čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, s účinností k 31. 12. 2017. Dále Ústavní soud zrušil ustanovení § 101g odst. 5 zákona o DPH. Žalobce poukázal na § 71 odst. 2 a 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu (dále jen „zákon o ÚS“), podle něhož platí, že pravomocná rozhodnutí vydaná na základě právního předpisu, který byl zrušen, resp. na základě zrušených částí právních předpisů, popř. některých jejich ustanovení, zůstávají nedotčena, práva a povinnosti podle takových rozhodnutí však nelze vykonávat. Podle tvrzení žalobce se žalovaný dopustil nezákonného postupu spočívajícího v tom, že v rozporu s § 71 odst. 2 zákona o ÚS vydal napadený exekuční příkaz. Daňová exekuce je vedena od počátku neoprávněně a nelze v ní pokračovat. Kromě toho žalobce poukázal na údajně diskriminační jednání žalovaného, resp. finanční správy spočívající v zavedení „systému odpustků“ pro některé daňové subjekty.
4. Žalobce závěrem navrhl, aby napadený exekuční příkaz byl zrušen v rozsahu nařízení daňové exekuce k vymožení pokut, uložených žalobci platebními výměry uvedenými shora sub 2.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že soud se v řízení o podané žalobě musí zabývat výlučně oprávněností nařízené exekuce, nikoli nalézacím řízením, na základě něhož byl vydán exekuční titul. Tím byl v daném případě výkaz nedoplatků č. j. 366839/18/2701-80541-602298 ze dne 5. 3. 2018; na základě něho byl vydán napadený exekuční příkaz. Podkladem pro výkaz nedoplatků byly platební výměry na jednotlivé pokuty, které v nalézacím řízení nabyly právní moci a po uplynutí lhůty k zaplacení se staly vykonatelnými.
6. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního. Ve věci rozhodl za splnění podmínek § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
8. Žaloba není důvodná.
9. Předmětem přezkumu v této věci je oprávněnost vedení daňové exekuce pro vymožení pokut za opožděné podání kontrolního hlášení DPH za období únor 2016, červen 2016, červenec 2016 a listopad 2016.
10. Podle § 101c odst. 1 písm. a) zákona o DPH (ve znění účinném do 30. 6. 2017) platí, že „[p]látce je povinen podat kontrolní hlášení, pokud uskutečnil zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, nebo přijal úplatu přede dnem uskutečnění tohoto plnění.“ Podle § 101e odst. 1 zákona o DPH (ve znění účinném do 30. 6. 2017) platí, že „[p]látce, který je právnickou osobou, podává kontrolní hlášení za kalendářní měsíc, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce.“
11. Podle § 101h odst. 1 písm. b) zákona o DPH (ve znění účinném do 30. 6. 2017) platí, že „[p]okud plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši 10 000 Kč, pokud jej podá v náhradní lhůtě poté, co k tomu byl správcem daně vyzván.“ Podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH (ve znění účinném do 30. 6. 2017) platí, že „[p]okud plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši 50 000 Kč, pokud jej nepodá ani v náhradní lhůtě.“
12. Z předložené spisové dokumentace krajský soud konstatuje, že
- lhůta pro podání kontrolního hlášení za období *únor 2016* marně uplynula 29. 3. 2016. Žalobce nepodal kontrolní hlášení ani v náhradní lhůtě určené správcem daně podle § 101g odst. 1 zákona o DPH, proto mu podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH vznikla povinnost uhradit pokutu ve výši 50 000 Kč;
 - lhůta pro podání kontrolního hlášení za období *červen 2016* marně uplynula 25. 7. 2016. Žalobce podal kontrolní hlášení v náhradní lhůtě určené správcem daně podle § 101g odst. 1 zákona o DPH, proto mu podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH vznikla povinnost uhradit pokutu ve výši 10 000 Kč;
 - lhůta pro podání kontrolního hlášení za období *červenec 2016* marně uplynula 25. 8. 2016. Žalobce nepodal kontrolní hlášení ani v náhradní lhůtě určené správcem daně podle § 101g odst. 1 zákona o DPH, proto mu podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH vznikla povinnost uhradit pokutu ve výši 50 000 Kč;
 - lhůta pro podání kontrolního hlášení za období *listopad 2016* marně uplynula 27. 12. 2016. Žalobce nepodal kontrolní hlášení ani v náhradní lhůtě určené správcem daně podle § 101g odst. 1 zákona o DPH, proto mu podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH vznikla povinnost uhradit pokutu ve výši 50 000 Kč.
- Tyto pokuty byly žalobci uloženy shora citovanými platebními výměry a převzaty do vykonatelného výkazu nedoplatků.
13. Žalobce namítl, že daňová exekuce je vedena na základě ustanovení právního předpisu, která byla zrušena nálezem Ústavního soudu ze dne 6. 12. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 32/15. Krajský soud neshledal tuto námitku důvodnou.

14. Předně je třeba konstatovat, že samotná povinnost žalobce podat kontrolní hlášení nebyla založena žádným z ustanovení, která byla citovaným nálezelem Ústavního soudu zrušena pro jejich protiústavnost. Takto byl zrušen předně § 101d odst. 1 zákona o DPH, který stanovoval povinnost plátce uvést v kontrolním hlášení údaje potřebné pro správu daní. Zákonodárce přitom právě uvedenou normou konkrétně nestanovil, na které údaje se povinnost uvedení v kontrolním hlášení vztahuje, ani k provedení zákona nezmocnil příslušné ministerstvo. Konkrétní rozsah údajů, které byli plátcí povinni uvádět v kontrolních hlášeních, byl tak určen pouze samotným formulářem kontrolního hlášení, za jehož podobu odpovídalo Ministerstvo financí. V tom spočívala podle závěrů Ústavního soudu protiústavnost ustanovení § 101d odst. 1 zákona o DPH. Z odůvodnění citovaného nálezu vyplývá, že Ústavní soud neshledal problematickým to, že by konkrétní rozsah údajů byl svěřen výkonné moci, vyjádřil však přesvědčení, že se tak musí stát právním předpisem, nikoli pouze aktem výkonné moci, který předpisem není. Jedině tak bude rozsah údajů předvídatelný a přezkoumatelný soudní mocí.
15. Ústavního soudu nálezelem sp. zn. Pl. ÚS 32/15 dále zrušil § 101g odst. 1 zákona o DPH, který upravoval otázky doručování správcem daně daňovým subjektům – tato problematika s posuzovanou věcí nesouvisí.
16. Ustanovení § 101d odst. 1 zákona DPH pak bylo Ústavním soudem zrušeno s odloženou účinností k 31. 12. 2017. Tím dal Ústavní soud zřetelně najevo, že napadené ustanovení má prozatím zůstat součástí regulace správy daní. Zdůvodnil to tím, že okamžitým zrušením napadeného ustanovení by ztratila smysl celá právní úprava kontrolního hlášení, kromě toho důvodem pro zrušení předmětného ustanovení byla spíše obava z jeho budoucího možného zneužití; aktuálně vyžadované údaje bylo možné považovat za nezbytné pro dosažení cíle správy daní. Z právě uvedeného tedy vyplývá, že povinnost podat kontrolní hlášení žalobce stíhala zcela bez ohledu na účinky nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 32/15. Žalobce byl povinen podat kontrolní hlášení ve lhůtě stanovené zákonem. Ustanovení § 101d odst. 1 DPH obsahovalo pouze právní normu operativní povahy, která sama o sobě nezakládala samu povinnost žalobce podat kontrolní hlášení, nýbrž upravovala (byť v maximálně obecné rovině) rozsah údajů, které má kontrolní hlášení obsahovat. Samotný rozsah údajů aktuálně vyžadovaných v kontrolním hlášení byl pak Ústavním soudem shledán jako legitimní.
17. V této souvislosti je podstatné, a krajský soud to zdůrazňuje, že důvodem uložení pokut bylo ve všech případech kontrolních hlášení jejich opožděné podání. Sankcionováno bylo tedy prodlení s podáním kontrolních hlášení bez ohledu na údaje v něm uvedené, nikoli rozsah těchto údajů. Zákon o DPH totiž upravuje kromě zmíněných sankcí také sankci za nepodání kontrolního hlášení na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení [§ 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH]. Podkladovým ustanovením pro tento typ pokuty je právě Ústavním soudem reprobované ustanovení § 101d odst. 1 zákona o DPH. Proto si lze představit, že pokud by – hypoteticky – byla vedena daňová exekuce pro pokuty uložené právě podle § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH (tedy proto, že správce daně sankcionoval plátce vlastně za chybný či nedostatečný rozsah tvrzených údajů pro správu daní, ač byl zákonodárcem zvolený způsob jeho stanovení shledán protiústavním), bylo by namíste uvažovat o nezákonnosti takto vedené daňové exekuce. Tak tomu ovšem v posuzované věci nebylo. Ustanovení § 71 odst. 2 zákona o Ústavním soudu na předmětný exekuční příkaz nedopadá, což činí nedůvodnou celou žalobní argumentaci.

18. Nad rámec právě uvedeného krajský soud dodává, že obecně a neadresně formulovaný poukaz na údajné diskriminační jednání žalovaného, resp. finanční správy, se zmínkou o jakémsi blíže nespecifikovaném „systému odpustků pro některé daňové subjekty“, nelze věcně přezkoumat a krajský soud jej tedy nemohl shledat pro posuzovanou věc relevantní.

V. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. září 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu